

Сабит Раһманын «кушәји-инзива», јахүд «фәрди чәннәт» адаландырдығы бу дахмаја ығышардыг. Биз Фүзулинин мөшһүр «Дузәхә кирмәз ситәмಿಂದән јанан, Габилә чәннәт дејил әһли-әзаб» мисраларыны охујардыг, күлүшәрдик. Мүшфиг исә әләвә едәрди: «Сабит, сәнни бу отағында јашајана мин ил чәннәт нәм әзабы јохдур». Бәли, о күнләрдән нә гәдәр хатирәләр вар!

Мүшфиг ше'рлеринин әксәријјәти нәғмәдән сечилмир. Онуң бәстәләмәк үчүн јаздығы хусуси нәғмәләри дә вардыр. Бу нәғмәләрин сајы һәлә чох дејил. Лакин мән әминәм ки, бәс тәкар достларымыз Мүшфиг ше'ринин тәрәвәтини мусиги дилә илә халгымыза чатдырмаг үчүн јахын заманларда јени нәғмәләри илә бизи севиндирәрләр. Көзәл һисс, ахычылыг мәна зәрифлији илә зәнкин олан Мүшфиг ше'рләриндә јени нәғмәләр үчүн нә гәдәр көзәл материал вардыр! Бу вахта гәдәр Мүшфигин ше'ринә јазылмыш нәғмәләр дилә-додаға јәтән, чох тез јадда галан охумлу нәғмәләрдир.

Мән бир нечә ил Мүшфигә һәср етдијим бир поема үзәриндә чалышдым. Инди «Гызылкул олмајады» адлы бу поема «Кәнчлик» нәшријјәти тәрәфиндән ајрыча китаб шәклиндә бурахылыр. Бу поеманын илк халлары мәндә руһи бир ештијач кими, үрәјими долдуран сөзләри сәсин кәлдикчә демәк һәмбәја ешитдирмәк ештијачыннан доғмушдур. Мән ону үрәк ағрысы илә, һәсрәтлә, јана-јана јазмышам.

Мир Мейди СЕЈИДЗАДӘ

О, илһамсыз јашамырды

ШӘКИЛДӘ: өн планда, солда — Татул һурјан. Биринчи чәркәдә, солдан — Мейди һусеји, Варсеник Агасјан, М. К. Әләкбәрли, Чәфәр Хәндан, Н. Нәзәрли. Икинчи чәркәдә, солдан — Микајыл Мүшфиг, Рәсул Рза, Сурейман Рүстәм, А. Фаруг, Маркар Давгјан, Ашот Граши.

МӘН Микајыл Мүшфиглә 1930-чу илдә, Маариф Ишчиләри еви китабханасында чалышдығым заман јахындан таныш олдум. О, тез-тез китабханаја кәләрди, көрүшүб сөһбәт едәрдик. Бизим достлуғumuz күңү-күндән мөһкәмләнирди. Шәргин даһи шаири Фирдовсинин мин иллик јубилеји заманы онун әсәрләриндән азәри дилинә Мүшфиглә бәрәбәр тәрчүмә етмәја башладыг.

Мүшфиг бәзән кечәләр да биздә галырды. Мән һәр сәһәр јухудан ојананда Фүзулинин диваныны Мүшфигин әлиндә көрүрдүм. О, Фүзулини бөјүк бир мәнәббәтлә, алудәчиликлә охујур, охудугча вәчдә кәлир, бөјүк шаирин афоризмләринә, ше'рләриндәки дәрин һикмәтә, поетик көзәллијә һејран олдуғуну дәнә-дәнә билдирир, мәнә мүраччәтлә елә һеј дејирди: «Бах, көр бир нә дејир! Белә дә көзәл сөз олар! һәр мисрада нә гәдәр бөјүк мәна вар!». Сонра һәмин мисраларын алтыннан чызыг чәкирди. Фүзулинин бу диванындакы гејдләр инди дә хатирә кими мәндә галыр.

Фирдовсини тәрчүмә етдијимиз заман Мүшфиг јорулмаг билмирди. О, бөјүк инадла чалышыр, маһир бир үзкүчү кими сөз дәнзинә далыб, јени сөз инчиләри тапмағы бачарырды.

Микајыл Мүшфиг фитрәтән шаир јаранмышды. О, бүтүн варлығы илә әдәбијјәтә, сәнәтә бағлы иди. Мүшфиг һәјятында бир күн дә олсун илһамсыз јашамырды. Онуң үчүн ән бөјүк арзу-истәк јаратмаг арзусу, јазмаг ешги иди. Өмрүнүн әзиз дәгигәләриндә ја ше'р јазар, ја да ше'р охујарды. О, һәр күн ишләјәрди. Мүшфиг дејирди ки, һәр күн ишләмәк мәндә бир адәт һалыны алмышдыр. Одур ки, Мүшфиг јени бир поеманы битирән кими лирик ше'рләр јазмаға башлајарды. Ја-

худ ше'рлерини битирэн кими јени бөјүк эсэр јазмаға кириширди. Буна көрө дә Мүшфиг гыса јарадычылығы дөврүндө нисбәтән зәнкин эдәби ирс гојду.

Азәрнәшрин Ушаг эдәбијјаты ше'бәси (онда мән бурада ишләјирдим) јазычылары мурачиәт едәрәк онлары ушаглар үчүн јени эсәрләр јазмаға чағырырды. Бу чағырышдан руһланан Мүшфиг аз бир заманда ушаглар үчүн «Бир мај», «Вунан рушмалар», «Шәнкүл-Шүнкүл-Мәнкүл», «Кәндли вә илан» поема вә нағылларыны јаратды. Бу эсәрләр инди дә ушаг эдәбијјатынын ән көзәл нүмунәләри сајылыр.

Мүшфиг Бақы бағларыны чох сеvirди. 1934-үм илдә биз Мүшфиглә бәрәбәр Мәрдәканда бир баға көчмүшдүк. Сәһәрләр вә ахшамлар дәниз саһилинә кедәрдик. О, саатларча саһилдә отуруб дәнизи сејрә далырды.

Микајыл Мүшфиг халг мусигисини чох сеvirди, муғаматы динләдикчә бөјүк зөвг алырды. Тар һаггында јаздыгы ше'р Мүшфигин халг мусигисинә олан мәнәббәтинин көзәл ифадәсидир. Бир дәфә Мүшфиглә бағда Әли Әскәр Абдуллајевин охудуғу «Шур», «Маһур» вә «Раст» муғамларына патефонда гулаг асырдыг. Мүшфиг гәләми алыб бајаты формасында бир ше'р јазды:

Бүлбүл учду гәфәсдән,
Күл ачылды һәвәсдән.
Көзүм көзәлдән дојмаз,
Гулағым инчә сәсдән.

Көзәл, истә'дадлы сәнәткар, нәчиб вә сәмими инсан, достум Микајыл Мүшфигин хатирәси мәним үчүн һәмишә әзиздир.

Самвел ГРИГОРЈАН

Достум, гардашым

Микајыл Мүшфиглә биз чох јакын идик, демәк олар ки, һәр күн көрүшүрдүк. Илк бахышда о, чох гарагабаг, һәддән артыг мәғрур бир инсан кими көрүнүрдү. Лакин онунла ше'рдән сөһбәт ачан кими дәрһал дәјишир, садә, шән, сөһбәтчил олурду. Санки дургун бир көл бирдән-бирә талатүмә кәлир, гајнајыб дашырды. Мәләһәтли, гарајаныз үзүндән санки нур јағырды. Даим фикирли, санки хәјала далмыш көзләри алышыб јаныр, гығылчым сачырды. Ше'р онун һәјаты, бүтүн варлығы иди. Севдији шаирләрдән мәнәббәтлә, јорулмаг билмәдән данышарды. Шаирләрдән вә ше'рдән сөһбәт кедиркән һәјәчанла башгаларыны да динләмәји сеvirди. Лакин бу заман сөһбәтин мөвзусу дәјишән кими, о да дәрһал дәјишир, «јахшы, мән кетдим», — дејә достлар мәчлисини тәрк едирди.

Онун чох ити јаддашы вар иди. Бә'зән саатларла өзүнүн вә башгаларынын ше'рлерини эвбәрдән дејәрди. Һәм дә нечә дејәрди! Көзәл сәси кур чај кими сәрбәст эзәмәтлә ахарды. Онун ше'р охумағыны сојугғанлы динләмәк мүмкүн дејилди. Мүшфиг сәннәјә чыхыркән салона о дәгигә кәркин сүкут чөкүрдү, о, сәси вә сөзү илә һамыны вәләһ едирди.

Мәним достум, мәним әзиз гардашым Мүшфиг фарс дилини көзәл билир вә һафизин, Өмәр Хәјжамын, Шәргин башга шаирләринин, демәк олар ки, бүтүн эсәрләрини эвбәрдән дејирди. Бизим јанымызда тез-тез бу ше'рләри фарс дилиндә охујур, орижиналын мусигисинин бүтүн көзәллијини бизә чатдырмаға чалышыр, сонра һәр бир мисраны ајрыча изәһ едирди.

Мүшфиг ермәни ше'рини дә, хүсусилә Аветик Исаакјанын вә Чаренсин јаратдығларыны да чох сеvirди. О, Чаренсин «Дәлирмиш издиһамлар» вә «Ленин вә Әли» поемаларыны Азәрбајчан дилинә тәрчүмә етмишдир. Бу поемалар һаггында һејранлыгга, вәчдлә данышырды. Гејд етмәк ләзимдир ки, Чаренс, поемаларынын тәрчүмәсиндән олдуғча разы галмышдыр. Сонралар ики шаир—Мүшфиг вә Чаренс садиг дост олдулар.